

האדם / לברוח מעולם נרדס / זו שני
תם של הזאבים / זו שעתם של הזא-
בים לטרוף הכל / זו שעתן של ממש-
לות / לשקוט וליפול / זו שעתן של
להבות / לפרוץ מן השאול / אלוהים לכל
המתחלשים / זורק קהות חזוטים.
להקת קליק אינה להקת פאנק. היא
אינה מצדדת באלימות, כיעור ומלאכור
תיות. דני דותן אוהב את הטבעי. הוא
כועס על-כך שלא הבינו כהלכה את שיר
רו על ילדי המבחנה. למיכל דינר ולו
נולדה בת. קוראים לה לני, היא לא
נולדה במבחנה.
"חשבו שאני מדבר בזכות ילדי המב-
חנה," אומר דני, "אך האמת היא הפוכה.
אני בעד המשכיות רגילה, בדרך הטבע.
להביא לעולם ילד שהוריו יוכלו לומר:
אהבנו אותו וכאבנו אותו. ילדי המב-
חנה גדלים בתוך זכוכית. הם יצורים
קרים ומבחילים. הם לא יצליחו. הם יהיו
זיכרון חולף. המימסד שהמציא את ילדי
המבחנה הוא מגוון וחולה, ועליו לעבור
מן העולם."

„מפוצצים לי את המוח“

בשיר עץ ילדי המבחנה אימר דני:
ילד־מבחנה אטומי / יוצא אל הח-
לל / מי זה מעוניין בכלל / בילד־
מבחנה / קשה לדעת מה יגידו ההורים /
הם ישנים והוא נולד לאחרים / אתה
נולד ומתקמר / ומתקמט ומת / אתה
רק זיכרון חולף / תינוק מבחיל / נולדת
להרע / ואין לך ברירה.
מספר דני: „ילדים עלינו לעשות לבד.
הרי לשם כך אנו קיימים. כדי להתרבות
ולחזק את הקשר לכדור הארץ. בכלל,
עצם חוויית הלידה היא דבר פנטסטי.
אני מציע לכל אדם לעבור אותה. ה-
חווייה היא מהממת.
„אהבתי את ילדי מהרגע הראשון. היה
קליק מייד ברגע. כשאני יוצר קליק
עם אדם, אני מתייחס אליו. אם אין קליק
אין כלום. קראנו לילדה לני, כי לני הוא
צליל והצליל הוא בדמי.
„מיכל ואני החלטנו ליצור את לני
כשמילכ הפסיקה לקחת גלולות. או ידענו
שזו השעה ליצור את ההמשכיות שלנו.
קראנו לילדה לני דותן־דינר, עם שמות
המשפחה של שנינו, כי היא יצירה
משותפת. מיכל ואני לא נשואים, ואני
יודע שאנשים חושבים מה יקרה אם
ניפרד. איננו רוצים לחשוב על כך עכ-
שיו. טוב לנו ביחד. אם ניפרד, לא נדע
מה לעשות בלני. כל אחד מאיתנו קשור
אליה מאוד ורוצה לתת לה הכל. אם
ניפרד נצטרך לוותר, וזה קשה מאוד.
„יש לי שיר שבו אני מתייחס לחווי-
ית ההנקה, מצידו של התינוק. ההנקה
היא חיובית ורצויה. האם צריכה לה
עביר לילד מה שיש לה. זוהי המשכיות
טבעית.“

השיר „אני לא רוצה להיגמל“ מדבר
במילים ברורות: אם אפסיק לינוק /
אתחיל להשתולל / אמא, אני לא רוצה
לעמוד / אם אלמד, ילמדו אותי לר-
קוד / אמא אני לא רוצה לדבר / אם
אלמד יכריחו אותי לשקר / אמא, גומ'
ליים אותי בכוח / מפוצצים לי את ה-
מוח / אמא, לוקחים אותי ממך / אמא,
את רוצה שאחייך / אהה, נגמלתי, למד'
תי לעמוד / אהה, נגמלתי, למדתי לש-
קר / אהה, נגמלתי, נכשיו אני גדול /
אהה, נגמלתי, נגמלתי מהכל.

ילד־טבע עומד בניגוד מוחלט לאותו
ילד־מבחנה שהוא גולם:
בן לתוכנית שתוכננה מזמן / בן ל-
אהבה כושלת / בחדר המראות המעו-
תות / בין שתי נשמות מתות / נוצרת
בשעות / כך אני חי / כך אתה מתות /
נוצרת בשעות של מבחנה / בין איכות
ובין כמות / תקעו לך מפתח מאחורי
הגב / סובבו לימין ולשמאל / נשארתי
קטן וחסר מטרה / רק המפתח המשיך
לגדול / בן לתוכנית שתוכננה מזמן /
עליי מדענים נעלמים / בן לאהבה כו-
שלת / בין שני מיני גלמים.

מעריצות ומזדנבות

אומר דני עץ דני:
אני חושב שהשירים מביעים את דני
תי בצורה המדויקת ביותר. אולי יש
אנשים שחושבים שאני קיצוני מדי, וחי
דיף מדי, אך זה אני, וזהו זה. מי שלא
מקבל — שישק לי.

קליק מייד

אחד השירים של להקת קליק מתייחס לחוויית ההנקה מצידו של
התינוק. „ההנקה היא חיובית ורצויה. והאם צריכה להטעיר לילד
את מה שיש לה. זוהי המשכיות טבעית.“ אומר האב הטרי דני.
בה רושחיים ואי־אפשר להניקה. ההנקה יוצרת את הקליק הראשון.
יוצרים רק אנשים, לא בובות
פלסטיות. מיכל דינר ובובה שאין
האשיים. הלהקה מתחילה להצליח, וכי-
סולן הלהקה אני עשוי לזכות בפופולא-
ריות רבה. יהיו מעריצות ומזדנבות,
ידברו עלי כעל אליל־מין, תהיה רכיני
לות על אהבותי ועל נטיית.

חזק, חריף, שונה ומעורר

זוהר לא מעניין אותי. אני מקווה
של תבלבל אותי. עובדה שגם
היום אני לא מגיע לכל מיני מוקדי-
בילוי, זה פשוט לא בשבילי, וגם בעתיד
זה לא יהיה. למזדנבות אין שום סיכוי
אצלי, כי חיי הפרטיים הם שלי. רק את
רעיונותי אני רוצה להעביר לכולם. אם
כדי להעביר אותם אני צריך להיחשב
כאליל־מין, לא איכפת לי. לא איכפת לי
גם מה יגידו עלי. מה שידברו יותר —
כן ייטב.
ובקשר לנטיית המיניות שלי: אני שוי

כב רק עם נשים, אך אני חושב שבכל
גבר ובכל אישה קיים משהו מהומוסקי
סואליות. יתכן שאם אפגוש גבר שימי
שוך אותי כמו אישה, פשוט לא אהסס
ואכנס איתו למיטה. אני יודע שלמיכל
יהיה איכפת אם אבגוד בה, עם גבר או
עם אישה. הנטייה לא משנה.
בינתיים כולנו יחד — מיכל, לני, הי-
שירים שלי והלהקה. נמשיך יחד כמה
שנוכל לסחוב. אני אמשך להשמיע את
דיעותי ואיישם אותן, ולא מעניין אותי
איך החברה תגיב. אך לא אעשה דבר
באלימות או בדרכים פוליטיות — רק
באמצעות שירים.
אני ולהקת קליק נפציץ את האירווי-
זיון הבא בשיר שיביע את דיעותי על
האדם, החברה והמימסד. איך לנתוג בי
דרך הנראית לי. לנסות לתקן מבפנים.
ולשקם את החרבון. אם אצליח, אשרי
אם לא — אז לא. אבל בכל מיקרה,
אומר את הכל — בטוח, חזק, חריף,
שונה ומעורר. זו הדרך.